

Kapitola 10. Zkušenosti versus konceptuální stav

Předcházející část: Kapitola 9. Víra

KAPITOLA 10

Zkušenostní vs. koncepční

Slovo „vědět“ může znamenat více úrovní, například „slyšet o něčem“, „dozvědět se o“, „předpokládat“, nebo „být obeznámen s“. Také to může znamenat „formálně studovat“, nebo dokonce mít „odborné znalosti v daném předmětu“. Existují úrovně vědění, které mohou být nejpřesněji popsány jako dočasné, předpokládané, hypotetické nebo odhadované pravděpodobnosti. Jsou tu také stupně přesvědčení, jistoty a přesvědčivosti. Tak každá úroveň implikuje stupeň jistoty a spolehlivosti, který je založený na informacích ze zkušeností, na rozdíl od intelektuálních konstrukcí. „Vědět o něčem“ znamená, že i když informace sama o sobě je známá, její realita a pravda musejí být ještě potvrzeny zkušeností. V závěrečné fázi dosažení jistoty skutečně vědět znamená „být tím“, a tak jsou předmět a znalec sjednoceni. Vědět „o něčem“ je mentální, vědět zkušeností je přijímáno jako průkazné. („Důkaz pudinku je v jídle.“)

Ve známých lineárních a koncepčních úrovních života je potvrzení poměrně jednoduché a praktické. Naproti tomu v duchovních věcech je celý proces zcela odlišný, je jemnější povahy a vyžaduje jiné způsoby než jen myšlení, emoce, nebo mentální konstrukce.

Potvrzení duchovních skutečností vyžaduje rozvoj dalších vlastností a kapacity vědomí, kterými mohou být nelineární skutečnosti poznány (např. pomocí identity).

Kdo je ten, kdo ví?

Mysl naivně předpokládá, že ten, kdo hledá pravdu, je skutečné „já“, protože předpokládá, že ego / já je primárním a jediným autorem záměru i jednání, a proto je arbitrem reality. To znamená motivaci, stejně jako pravděpodobný cíl. Motivací pro poznávání může být jen pouhá zvědavost nebo touha po zisku, ale s duchovní motivací vzniká vnitřní nutnost ověřit jistotu vnitřních pravd různých učení, cest a náboženství. Touha po smyslu, pravdě a spiritualitě má biologické kořeny, které korelují s mozkovou fyziologií (Newberg, 2006).

Tradičně byla připravenost pro duchovní učení nazývána „zralost“, což svědčí o kombinaci upřímného úmyslu a zralosti, o progresivní evoluci vědomí, a aktivaci touhy po zkušenostním vyučování. Ačkoli to může začít pouze mírnou zvědavostí, zájem pak získává na síle s intenzivnějším povědomím o důležitosti duchovního učení a jeho dlouhodobých osobních důsledcích. Člověk vyvine entuziasmus a nakonec oddanost, a duchovní cíle a hodnoty postupně nahradí nižší hodnoty pozemského ega. Využití duchovních informací vede k postupné vnitřní zkušenosti a moudrosti, což

dále zvyšuje pobídku. Duchovní premisy se zkušeností postupně stávají reálnými a vedou k přesvědčení, a „vědět o“ konvertuje ke skutečnému vědění, na základě zkušenosti.

Pokrok je nejlépe popsán jako rozvíjení realizací a spontánních zjevení, která jsou často připisována intuici a vnitřnímu vedení. Mnoho lidí mluví o duchovních průvodcích jako o zkušenostní realitě. Jak duchovní práce pokračuje, já (ego) se postupně rozpouští a splyne s JÁ. JÁ má své vlastní vzdělávací kapacity, které se liší od ega / myslí.

Suverenita

Zatímco narcistické jádro ega předpokládá, že je zdrojem zkušenostní reality a připisuje si zásluhy, duchovní zpracování s sebou přináší stále se prohlubující pokoru a případnou vnitřní vděčnost. Duchovní záměr aktivuje Já, aby se postupně stalo dominantním, a kapitulace postojů stává snadnější a přirozenější. Nastává jemný posun od věrnosti k předpokládanému a známému, k dosud neznámému. Pak vzniká vnitřní disciplína pro vytrvalost a odhodlání překonat odpor. Úspěch přináší stále větší sílu, víru a přesvědčení v duchovním procesu. Oslabené ego postupně ustupuje a vzdává se své iluze o suverenitě, což dovoluje hledajícímu být veden vlivem přítomnosti pravé Vyšší moci.

Duchovní záměr

Obvykle je původním zdrojem duchovních informací náboženství nebo duchovní organizace, která je endemická v kultuře rodiny, kde se člověk narodil. S přijetím a zralostí už nejsou nutné, neboť duchovní pokrok je výsledkem oddanosti. Sladění s tradičními náboženstvími a jejich učením poskytuje jádro duchovní pravdy, která se nenápadně stává intuitivní ve svém odlišení od církevních elaborátů, které jsou více vhodné v určitých kulturách a dobách.

Bez ohledu na jejich předpokládaná omezení, tradiční náboženství postačují pro většinu lidí, ale u některých jedinců existují pochybnosti. Klasické učení se jeví jako nedostatečné a problematické. Jedná se zejména o vzdělané osoby dneška, kterým mohou rozum, věda a intelekt přinést zneklidňující pochybnosti (např. dilema Scopesova procesu). Moderní člověk odmítá, a přesto akceptuje obě strany Scopesova procesu. Na jedné straně potřebuje integrující víru a tradiční náboženství, ale i vědecké skutečnosti, logiku a rozum intelektu.

Běžná životní zkušenost je, že formální náboženství je akceptováno v části dětství a v mládí. Pak je zanedbáváno nebo opuštěno pod tlakem požadavků a časové náročnosti dospělosti a rodinného života v moderním světě. Přestože návrat k jednoduchému přijetí je žádoucí, otázky a pochybnosti, které se objevily, je třeba zodpovědět. Se zralostí a postupujícím věkem se snižuje popírání smrtelnosti a vyvstává nutnost se ještě jednou podívat do náboženského duchovního učení. Pro člověka je stále důležitější rozpoznat jeho inherentní realitu. Tuto důležitost mohou vyvolat závažné životní události, ať už osobní nebo společenské, které jsou konfrontační, jako jsou těžké nemoci, úmrtí nebo kalamity.

Je zajímavé, že téměř všichni, kdo přežili velké katastrofy, spontánně líčí, že se

opravdově modlili (devadesát devět procent), a někteří dokonce dospěli do stavu hlubokého míru, který následoval po modlitbě a odevzdání se Bohu. To je překvapivě velmi charakteristické pro lidi, kteří byli zvednuti vysoko do vzduchu do oka tornáda. Uváděli, že byli ve stavu hlubokého klidu a míru, který byl mimo čas, a že byli téměř smutní, když tornádo skončilo a oni se vrátili k normálnímu duševnímu stavu. Tyto osobní zkušenosti potvrzují výrok, že „lidská katastrofa je Boží příležitost.“ Noc co noc každý může v televizi na Weather Channel slyšet spontánní svědectví lidí, kteří přežili katastrofální události. Objevy reality Božství následující po osobní nebo skupinové katastrofě byly tradičně zesměšňovány skeptiky jako „liščí doupe náboženství“, vzhledem k domněnce, že motivací je pouze situační strach. Ve skutečnosti byl tento objev učiněn teprve poté, co strach opadl. Strach sám ve skutečnosti brání povědomí o přítomnosti Boha. Pouze když je hlubokou kapitulací opuštěno rezistentní ego, odhalí se mír, který je mimo chápání. Jeho hloubka nemůže být popsána slovy. Jeho čistý efekt je však transformativní a proměňuje život, a ti, kteří byli transformováni velkou hlubokou zkušeností, získají vyzařování, které prosvítá ještě o mnoho let později.

Objev přítomnosti Boží není kvůli strachu, ale kvůli vzdání se, které strach uspíšil. Hluboké stavy nekonečného míru v samotném oku katastrofy kalibrují na úrovni 600, transformují život, a vedou k trvalé ztrátě strachu ze smrti.

Ověření duchovních skutečností

Zatímco většina lidí má schopnost přijmout pravdy velkých náboženství a učení duchovních učitelů historie, moderní mysl nyní často klade různé požadavky v důsledku dopadu medií, moderní skepse, sekularismu a podkopávání tradičních hodnot. Kromě toho moderní vysokoškolské vzdělání zahrnuje subtilní i zjevné programování, které diskredituje a podkopává tyto hodnoty. Tam existuje všudypřítomné, silné, otevřené akademické nepřátelství proti duchovnu, náboženství, a dokonce i proti tradičním morálním a etickým hodnotám (Kupelian, 2005). Tato indoktrinace je upevňována vštěpováním postmoderních, relativistických filosofických systémů víry, jejichž vnitřní klamy jsou odhaleny kalibrací úrovní pravdy těchto učení (160 až 180), které tak prokazují, že jsou ve své podstatě falešná. Intelektuální trendy dnešního akademického světa kalibrují na úrovni 180-190. To je dále podpořeno politickými ideologiemi, které mají úroveň od 160 až 190, nebo dokonce nižší, a vede to k sympatiím a obhajobě falešných klamů sofistiky. Proto dnešní absolventi vysokých škol vlastně mají vštípené omezení inteligence a zhoršené testování reality, zvláště intelektuální integritu a schopnost rozpoznat bludy rétoriky.

Zatímco „ignorance“ předchozí generace byla způsobena především tím, co je inherentní v rámci struktury ega / myslí, nyní je problém ještě umocněn jemnou intelektuální indoktrinací a programováním. Taková indoktrinace je chytře skrytá pod rouškou údajného idealismu, ale ve skutečnosti apeluje na intelektuální pýchu, aby se člověk cítil povýšený, či měl jiné podobné postoje vlastní grandiozity.

Všechny v současné době převládající módní relativistické sociopolitické filozofie a systémy kalibrují pod 200 a jejich přitažlivost všeobecně spočívá v jejich apelování na narcismus, a jsou zvláště atraktivní pro „YouTube“ generaci, podle

známého časopisu *Time* z 25. prosince 2006. Přínosem tohoto sociálního „uctívání ega“ je to, že je to nutné před tím, než může být překonáno.

Důsledek všeho výše uvedeného je, že nyní více než kdy jindy je nutné, aby bylo možné ověřit formálně úroveň pravdivosti jakéhokoliv učitele, vyučování, duchovních náboženských skupin, univerzitních fakult, organizací, atd. To znamená, že první podmínka pro úspěšné duchovní úsilí je intelektuální pokora, ze které může zkoumání úspěšně pokračovat.

Zatímco kalibrační úroveň Ameriky je celkově v současné době 421, kultura akademického světa kalibruje na šokující úrovni 190. Narcistické ego apeluje na postmodernu nebo anarchismus a výsledkem je zbožňování hédonismu, nihilismu (Marcuse, Chomsky a další) a zavrhování filozofické moudrosti *The Great Books* (úroveň 460).

Intelektuální integrita těchto velkých klasických knih byla dříve páteří vysokoškolského vzdělání. Nyní však, jak již bylo uvedeno, Ivy League, „Big Ten“, nebo dokonce jezuitské univerzity, jako je Notre Dame, chtějí být „moderní“ a začlenily přednášející a zpolitizovaná učení (Goshgarian, 2005), kteří kalibrují hluboko pod 200. To znamená, že úpadek západní civilizace je dán jak relativismem, tak i její následnou servilitou k islámské triumfálnosti, jak to popsal papež Benedikt (2006) a několik zpravodajských analytiků (např. Beck, 2006). Tento pokles je příkladem vlivu „iterace“, což je termín z nelineární dynamiky, v němž se uvádí, že i malé stimuly, pokud se často opakují, mohou mít za následek významné změny (viz *Power vs. Force*).

Ze všech výše uvedených důvodů a dalších, o kterých jsme dosud nemluvili, je zřejmé, že je nyní důležitější než kdykoliv předtím, mít schopnost formálně potvrdit pravdivost učení jakékoliv filosofické, politické, duchovní nebo náboženské skupiny nebo organizace. Takže první požadavek k úspěšnému duchovnímu snažení je intelektuální pokora, z níž může vyšetřování příznivě pokračovat. Pro větší pohodlí jsou charakteristiky integrovaných, legitimních duchovních učitelů, učení a duchovních organizací označeny v následujícím seznamu (zde přetištěno z *Pravda vs. lež*):

Identifikace a charakteristiky duchovní pravdy, integrovaných učitelů a učení

1. **Všeobecnost:** Pravda je pravda po celou dobu a na všech místech, nezávisle na kultuře, osobnosti nebo okolnostech.
2. **Nevýlučnost:** Pravda je vše zahrnující, neskrývá se a není sektářská.
3. **Dostupnost:** Je otevřená pro všechny, není exkluzivní. Nemá žádná tajemství, která by měla být odhalena, skrytá nebo prodaná, a žádné magické formule nebo „mystéria“.
4. **Integrita s cílem:** Nelze nic získat nebo ztratit.
5. **Není sektářská:** Pravda nemá omezení.
6. **Nezávislá na názorech:** Pravda je nelineární a nemá omezení rozumu nebo formy.
7. **Postrádá postoje:** Pravda není proti čemukoli. Lež a nevědomost nejsou

její nepřátelé, ale jenom představují její nepřítomnost.

8. **Nevyžaduje, nevymáhá:** Nepožaduje žádné členství, příspěvky, předpisy, přísahy, pravidla nebo podmínky.
9. **Neovládá, nekontroluje:** Duchovní čistota se nezajímá o osobní život uchazečů, o šaty, oblékání, styl, sexuální život, ekonomiku, rodinné vzory, životní styly nebo dietní zvyky.
10. **Nepoužívá sílu nebo zastrahování:** Neexistuje žádné vymývání mozku, patolízalství k vůdci, výcvikové rituály, indoktrinace nebo vtírání se do soukromého života.
11. **Nesvazuje:** Nemá žádné předpisy, zákony, vyhlášky, kontrakty nebo sliby.
12. **Svoboda:** Účastníci mohou svobodně přijít a vydržet bez přesvědčování, donucování, zastrahování nebo důsledků. Neexistuje žádná hierarchie, místo toho je dobrovolné plnění praktických základních životních nutností a povinností.
13. **Všeobecnost:** Uznání je důsledek toho, čím se člověk stal, a ne důsledek titulů, atributů nebo ozdob.
14. **Inspirující:** Pravda se vyhýbá idealizování, svádění a teatrálnosti.
15. **Není materialistická:** Pravda nepotřebuje bohatství světa, prestiž, okázalost nebo budovy.
16. **Je sebe naplňující:** Pravda je již úplná a kompletní a nemá žádnou potřebu obracet na víru nebo získávat přívržence, stoupence nebo „registrované členy“.
17. **Nestranná:** Nezapojuje se do světových záležitostí.
18. **Benigní:** Pravda je identifikovatelná podle progresivního gradientu. Nemá žádný „protějšek“ a proto nemá ani „nepřátele“, které by kárala nebo kterým by oponovala.
19. **Nemá záměr:** Pravda nezasahuje, nenavrhuje, nezpůsobuje, nevyhlašuje.
20. **Není dualistická:** Všechno se projevuje účinkem vnitřních (karmických) sklonů v rámci pole, kterým se manifestují možnosti jako realita, a ne „příčinou“ a účinkem.
21. **Poklid a mír:** Zde neexistují žádné problémy nebo zaujatost. Není zde žádná touha měnit druné nebo něco vnucovat společnosti. Efekt vyšší energie je vrozený a nezávislý na propagaci nebo úsilí. Bůh nepotřebuje pomoc, jako gravitace nepotřebuje ničí pomoc, aby jablko spadlo ze stromu.
22. **Rovnost:** To je vyjádřené v úctě k veškerému životu ve všech jeho projevech a jenom se vyhýbá tomu, co je škodlivé, než aby byla v opozici k něčemu.
23. **Bezčasovost:** Život je věčný a hmotné podléhá času. Život je nesmrtelný.
24. **Mimo důkaz:** To, co je „dokazatelné“, je lineární, omezené, a je to

- produkt intelektualizace a myšlení. Realita nepotřebuje žádnou dohodu a souhlas. Realita není akvizice, ale místo toho je čistě spontánní, subjektivní realizace, poté co kapitulovaly postoje dualistického ega.
25. **Mystická:** Zdroj pravdy je spontánní záře, radiace a osvětlování, které jsou zjevením, které nahrazuje iluzi odděleného individuálního já – ega a jeho myšlení.
 26. **Nevýslovná:** Nelze ji definovat. Radikální subjektivnost je zkušenost. To je stav, který nahrazuje předchozí. Touto událostí souvislost nahrazuje obsah, nastává osvobození od časovosti, je to stav mimo čas. Realita neexistuje v čase, nebo mimo čas, nebo za časem, nebo vně času, a nemá žádný vztah k tomu, co je rafinovanost myšlení. Proto je mimo všechna podstatná jména, přídavná jména nebo slovesa, přechodná nebo nepřechodná.
 27. **Simplistní:** Člověk vidí skutečnou krásu a dokonalost všeho co existuje za zjevem a formou.
 28. **Afirmativní:** Pravda nezáleží na názoru a není dokazatelná. Potvrzení je čistě subjektivní uvědomění; nicméně je identifikovatelná technikami kalibrování vědomí.
 29. **Není činná:** Pravda nedělá nic, není „příčinou“ čehokoli; ona je *všechno*.
 30. **Zvoucí:** Jako kontrast k propagaci nebo přesvědčování.
 31. **Neprediktivní:** Protože realita je nelineární, nemůže být lokalizovaná nebo zakódovaná v omezeních formy, jako jsou tajné zprávy, kódy, čísla a nápisy, nebo se skrývat v runách, kamenech, rozměrech pyramidy, DNA nebo nosních chloupkách velblouda. Pravda nemá žádná tajemství. Realita Boha je všudypřítomná a je mimo kódování nebo výlučnost. Kódy naznačují lidskou představivost a ne vrtošivost Božství.
 32. **Není sentimentální:** Přecitlivělost je založená na vnímání. Soucit vyplývá z rozpoznání pravdy.
 33. **Není autoritativní:** Nemá žádná pravidla a nikomu nenařizuje, aby ji následoval.
 34. **Není egoistická:** Učitelé jsou respektovaní, ale odmítají osobní patolízalství nebo speciality.
 35. **Výchovná a vzdělávací:** Poskytuje informace v různých formách a zajišťuje jejich dostupnost.
 36. **Samonosná:** Není ani žoldák, ani materialistická.
 37. **Samostatná:** Je kompletní a není závislá na externích nebo historických autoritách.
 38. **Přírozená:** Nedá se navodit indukovanými, změněnými stavy vědomí nebo manipulací s energiemi umělými prostředky, (tj. nezávisí na formě).
 39. **Kompletní:** Postrádá zneužívání nebo zisk.
 40. **Nenásilná:** Není donucovací; benigní; neohrožuje.

Kromě výše uvedených požadavků, pro větší pohodlí následuje seznam kalibrovaných úrovní velkých zavedených světových učení (z *Pravda vs. lži*):

Duchovní nauky

Abhinavagupta (Kashmir Shaivinism) 655

Kurz zázraků (workbook) 600

Kurz zázraků (text) 550

Agada 645

Apokryfy 400

Bódhidharma Zen Učení 795

Bhagavadgíta 910

Book of Kells (Kniha z Kellsu) 570

Kniha Mormonů 405

Cloud of Unknowing (Oblak nevědomosti) 705

Svitky od Mrtvého moře 260

Dhammapada 840

Diamantová sůtra 700

Nauka a Smlouvy:

Drahocenná perla 455

Genesis (Lamsa Bible) 660

Gnostická evangelia 400

Evangelium svatého Lukáše 699

Evangelium svatého Tomáše 660

Granth Sahib-Adi (sikhové) 505

Sutra srdce 780

Učení Huang-Po 850

Kabala 605

King James Bible (z řečtiny) 475

Korán 90-700

Lamsa Bible (z aramejštiny) 495

Lamsa Bible (minus Starý zákon a Kniha Zjevení, ale včetně Genesis, Žalmů a
Příslaví) 880

Lao Tsu: Učení 610

Lotus Sutra 780

Midrash 665

Mishneh 665

Nový zákon (King James verze po odstranění Knihy Zjevení) 790

Nový zákon (King James verze z řečtiny) 640

Nicene Creed 895

Žalmy (Lamsa Bible) 650

Příslaví (Lamsa Bible) 350

Ramayana 810

Rubaiyat Omara Khayyam 590

Rig Veda 705

Talmud 595

Tibetská kniha mrtvých 575

Torah 550

Trojice (koncept) 945

Upanišády 970

Vedanta 595

Védy 970

Vijnane Bhairava 635

Jóga Sutras, Patanjali 740

Zohar 905

Duchovní úsilí začíná převzetím odpovědnosti a nespoleháním se na naivní impulzivitu nebo proselytizaci. Je důležité realizovat nejen doslovné znění učení, ale i celé energetické pole učitele nebo organizace, které má na studenty jemný, neviditelný účinek. Existuje moudrost starého rčení: „přebývat ve svaté společnosti“ a vyhýbat se tomu, co je neintegrováno. Na první pohled je vidět, že

je pošetilé zavrhnout učení Ježíše Krista, Buddhy nebo Krišny, kteří kalibrovali na úrovni 1000, a nahradit je zbožštělým učením ateistických anarchistů, které přineslo smrt stovkám miliónů lidí právě v tomto životním čase.

Zkušenostní validace

Duchovní sladění, záměr a odhodlání jsou ze své podstaty transformační a přinášejí postupné změny v kvalitě životní zkušenosti. K nim automaticky dochází v důsledku účinku pole, a proto nejsou „způsobeny“ osobní vůlí. Duchovní hodnoty by měly být začleněny kvůli nim samotným, a ne kvůli nějakému imaginárnímu zisku nebo ovládání, což paradoxně maří hlavní záměr.

Skutečné duchovní úsilí doprovází jemná vnitřní radost. Vnitřní kvalita klidu a naplnění doprovází jemné vnitřní vědění, že konečně „kormidlo lodi“ směřuje domů k přechodu ze světa já (ega) k rozšířenému uvědomění Já. Nastává také osvobození od vnitřní duchovní viny, která doprovází duchovní nedbalost a bezuzdné požadavky a přání ega pro zisk.

Odpor

Zdrojem odporu proti duchovnímu snažení je narcistické jádro samotného ega, které si tajně nárokuje suverenitu a autorství vlastní existence, rozhodování a jednání. Avšak navzdory nejlepšímu lidským úmyslům i nadále opakovaně vybuchuje svéhlavost a touha po zisku nebo ovládání. Tento zažitý vzor může být snížen pouze tím, že člověk akceptuje, že je přirozené, že ego je marnivé, chamtivé, nenávistné, pyšné, podrážděné, závistivé a tak dále. Tyto vlastnosti narůstaly během evolučního vývoje ega v průběhu věků. Z tohoto důvodu není potřebné cítit vinu, protože tyto primitivní emoce pouze musí být překročeny a zlikvidovány v přechodu od zájmů já, k zájmům Já.

Duchovní pokrok

Skutečná validace (prověření, platnost) duchovní pravdy je subjektivní, prožitková, progresivní. Často má podobu spontánního objevu, subtilního zjevení a vzniku nového, rozšířeného vědomí. To je důsledek přechodu od identifikace s obsahem ke kontextu. Jemná spokojenost doprovází vnitřní růst, který je pozitivní jako důsledek vzdání se, které zve Božskou Milost. To je považováno za dar a ne za akvizici nebo důsledek svého osobního úsilí. Člověk zažije, že zisků nebylo dosaženo, ale že byly uděleny; tak vděčnost nahrazuje duchovní pýchu nebo marnivost duchovního ega, které se snaží si nárokovat zásluhy.

Duchovní pokrok je nepředvídatelný a je ovlivněný neznámými faktory, včetně karmických sklonů. „Duchovní ego“ je v pokušení povstat tehdy, když hledající začne prožívat jevy zvané *siddhis*, které se charakteristicky objevují od úrovně 540, a to zejména až k úrovni asi 570. (Tyto úrovně již byly dříve podrobně popsány.) Neměly by být uplatňovány kvůli nim samotným, ani by je člověk neměl považovat za svou zásluhu, protože jevy autonomně následují po vzestupu duchovní energie kundalini. Jsou to dary Ducha, které mají být přijímány s vděčností. Tyto jevy nelze ovládat, ale člověk je jich pouze svědkem.

Zázračná povaha siddhis je opravdu docela udivující a působivá, když se začnou vyskytovat, a mohou se nakonec stát téměř nepřetržité. Pokora umožňuje, že se člověk stane pouze jejich svědkem bez nároku na autorství, což je úskalí a chyba studentů, kteří nebyli předem varováni. Imitace pravých siddhis jsou šířeny neintegrovánými organizacemi hledajícími za účelem zisku. Vytvoření napodobenin ryzích siddhis je endemické v mnoha kulturách, například takzvanými „svatými muži“ z Indie. Tvzení o „dělání zázraků“ jsou také běžná u vůdců sekt a vedou k jejich posílení. Nicméně existují spontánní uzdravení, která jsou výsledkem hypnotické sugesce, vyvolané teatrálními léčiteli pomocí sugesce a dramatického představení.

Jak již bylo uvedeno dříve, zázračné jevy siddhis mohou trvat několik let a přicházejí a odcházejí. Mohou být velmi udivující a velmi působivé, protože k nim dochází bez osobní vůle. Jsou velmi reálné, ověřitelné, a mohou být neuvěřitelně konkrétní. Patří k nim „spontánní remise“, které se mohou vyskytnout u pacientů s téměř jakoukoli nemocí a jsou dobře zdokumentovány.

Zázračné jevy jsou způsobeny aktivací principů z potenciality, které se stávají skutečnými, jsou-li příznivé podmínky, jako je například přítomnost sil pokročilých duchovních energie pole. Tyto vlivné energie byly tradičně nazývány „kundalini“, což je pouze název pro duchovní energii, která protéká vnitřním energetickým systémem a nakonec energetizuje a rozsvítí vyšší éterické, duchovní energetické tělo.

Tato duchovní energie se vynoří a začne stoupat na úrovni vědomí 200. Její počáteční výhodou je, že mění mozkovou dominanci a neurotransmitery. Také spouští uvolňování endorfinů, takže zpracování informací v mozku není pouze změněno, ale také přináší změny ve vnímání, které jsou transformační (Newberg, 2006). Proto se při vyšších duchovních úrovních vědomí objevuje zázračné uzdravení, což je dobře známá duchovní cesta označená „kurz zázraků“. Klinické zkušenosti potvrzují, že se potencialita aktivuje jako skutečnost mocí pole vědomí. Duchovní úsilí má mnoho výhod, viditelných i neviditelných, a mnohé studie odhalují zvyšující se sociální schopnosti, zlepšené zdraví a behaviorální přínosy a zlepšené rodinné vztahy. Celková úroveň štěstí je přímo statisticky úměrná převažující úrovni vědomí.

Korelace stavu vědomí a míra štěstí

ÚROVEŇ

PROCENTA

Osvícení 700-1000

100

Mír 600

100

Radost 570

99

Bezpodmínečná láska 540

Láska	500		89
Rozum	400		79
Přijetí	350		71
Ochota	310		68
Neutralita	250		60
Odvaha	200		55
Hrdost, pýcha	175	22	
Hněv	150		12
Touha	125		10
Strach	100		10
Smutek	75		9
Apatie, nenávist	50	5	
Vina	30		4
Hanba	20		1

Stejně jako nižší energetická pole přitahují vše, co je spojené s negativitou, včetně špíny a trestné činnosti, vyšší energetická pole přitahují to, co je pozitivní a co podporuje život. Pozitivní výhody duchovního snažení jsou podstatné a mohou být dokonce hluboké nebo zázračné jako jsou siddhis, a neměly by být hledány pro zisk, nýbrž by měly být pokorně přijaty s vděčností. Pokora vzniká ze záměru a touhy sloužit Bohu nebo dosáhnout osvícení, oboje jsou velmi silné katalyzátory.

Stručně řečeno, můžeme vidět, že subjektivní zkušenostní svět je důsledkem dosažené úrovně vědomí nezávisle na vnějších událostech. Takže

není možné přesně zjistit pravou realitu světa, protože člověk zažívá svět tak, jak ho vnímá. Při pohledu z nejvyšší úrovně je svět dokonalý, protože nabízí maximální možnost pro duchovní vývoj.

Následující část: [Kapitola 11. Víra, důvěra a důvěryhodnost](#)